На лісовій галявині

Інсценівка для дітей від п'яти років

А.М. Осіння, вихователь
смт Недригайлів Сумська обл.

Дійові особи: Бджілка, Дятлик, Веснянка, Лисичка, Зайчик, Їжачок, Соловейко, Білочка, Гриб.

На сцені розкладені вирізані з паперу квіти, на кожній квіточці — цукерка. Це галявина. На галявину вибігає дівчинка, одягнена в одяг жовто-брунатного кольору, на голові великий жовтий бант. Це — Бджілка. В руці кошик. Вона побачила квіти і (почала збирати цукерки-нектар).

Бджілка.

Ой, скільки тут нектару, полечу, розкажу про цю галявину своїм сестричкам, покажу їм сюди дорогу.

Збирається виходити, назустріч їй хлопчик, одягнений в звичайний одяг, на голові в нього червона шапочка з довгим козирком. Це — Дятлик.

Дятлик.

Ти хто?

Бджілка.

Я Бджілка, а ти хто?

Дятлик *(розгублено)*

Я... я... я той, що весь час стукає.

Бджілка.

Ти годинник?

Дятлик.

Ні, я той, що носить червону шапочку.

Бджілка.

Тоді ти півник.

Дятлик *(роздратовано)*

Ні. Я той, що чистить ліс від шкідників.

Бджілка.

Не гнівайся, я вже здогадалась. Ти — пилосос.

Дятлик.

Ні-і-і!

Бджілка.

Ні так ні. Ти забув, як тебе звати?

Дятлик.

Так, я від великого горя забув своє ім'я.

Бджілка.

А яке в тебе горе?

Дятлик.

У нашому лісі трапилася біда.

Бджілка *(злякано)*

Яка?

Дятлик.

А ти що, не помітила, яка тиша стоїть в лісі?

Бджілка.

І справді. А куди зникли всі звірі, чому не чути пташок?

Дятлик.

Не почуємо ми вже пташок.

Бджілка.

Чому?

Дятлик.

Тому що господар лісу, Михайло Потапович, видав новий наказ. Він вирішив, що від співу пташок та метушні звірят користі мало, всі повинні займатися ділом.

Бджілка.

Яким?

Дятлик.

Ой, боюсь казати це слово, таке страшне.

Бджілка.

Ну, кажи вже.

Дятлик.

Біз-не-сом.

Бджілка.

Ой і справді страшне слово. А що воно означає?

Дятлик.

Це коли ведмідь крім своєї шуби хоче мати ще лисячу, заячу і їздити лісом на легковій машині. От щоб це мати, треба займатися бізнесом. А ти пам'ятаєш Бджілко, ту галявинку де цвіли ромашки, видзвонювали дзвіночки, виспівував соловейко?

Бджілка.

Я дуже любила цю галявинку.

Дятлик.

А тепер на тій галявині влаштували лісовий ярмарок.

Бджілка.

А що там продають?

Дятлик.

Хто що може білочка хвоста свого продала, а їжак його купив. Ти уявляєш Їжака з білчиним хвостом?

Бджілка.

Ні, не уявляю. Що ж тепер буде? Ходімо на галявинку.

Виходять. Назустріч їм дівчинка, одягнена в українське вбрання, на голові розкішний вінок.

Бджілка і Дятлик.

Ой, яка красуня? Ти хто?

Дівчинка.

Я Веснянка.
В ліс до вас я прийшла,
Тепло і сонце принесла.
Та у лісі пусто й тихо.
Чи не скоїлось тут лихо?
Де лисички рудохвості?
Чом не кличуть мене в гості?

Де зайці, де білочки,
Де сіреньки їжачки?
Чом не чути солов'їв
Серед цих густих гаїв?

Бджілка.

Справді, біда в нас трапилась, Весняночко. Всі звірі покинули свої лісові справи і займаються бізнесом.

Дятлик.

Ходімо з нами на лісову галявину і ти все зрозумієш. (Виходять).

На сцену вибігають діти, одягнені звірятами. Співають пісню „Тень, тень”.

Лисичка *(викрикує)*

Продається пишний хвостик
Модницям на диво.
Продається гарний хвостик —
Купуйте сміливо.

Зайчик.

Продається біла шубка —
Легка, як пушинка.
Тепла, як у хаті грубка,
Гарна, як сніжинка.

Їжачки.

Ми маленькі їжачки.
Продаємо голочки;
Продамо ось голочки —
Купимо піджачки.

Соловейко.

Я маленький соловейко,
Живу на узліссі.
Голос мій без мікрофона
Чути всім у лісі.
Та не хочу вже співати,
Хочу голос свій продати.
А куплю магнітофон,
Підключу до мікрофона —
Хай співає на весь ліс.

Білочка.

Я руда, пухнаста Білочка.
Маю хатку на сосні.
Я гриби сушу на гілочці,
Не страшна зима мені.
Продаю горішки і сушені гриби!

Гриб.

Я білий гриб, я боровик.
До шапочки своєї звик.
Та хочу я її продати —
На модну шапку поміняти

Кошеня.

Я, сіреньке кошенятко.
Буду лиш сметанку пить.
Я круте вже кошенятко —

Миш тепер самі ловіть.
Продаю мишоловки!

Черепаха.

Я болотна черепаха, називають всі «невдаха».
Досить вже мене жаліти, хочу я розбагатіти —
Ключик золотий продам і тоді, на заздрість, вам,
Буду жить в столиці.

На галявинку виходять Бджілка, Дятлик і Веснянка. Звірята кидаються до них і пропонують свій товар.

Бджілка.

Стійте, озирніться навколо. Подивіться, що ви зробили з нашою галявинкою!

Дятлик.

Ніжні квіти, густі трави
Ліс наш прикрашали.
Ви ж красу і гордість нашу.
За мить затоптали.

Бджілка.

Що з вами сталося? Чому ви покинули свої лісові клопоти? Адже всі ми діти матінки-природи, отже кожен повинен робити те, що наказала природа, а не ведмідь.
Соловейко своїм співом —
Сповіщати про весну.
Дятел лікувати в лісі
Від хвороб дуби, сосну.

Дятлик.

Бджілка — мед збирати з квітів
Із усіх лісів, садів.
Білка — прикрашати віти
Низками смачних грибів.

Веснянка.

Ліс для нас усім багатий.
Все, що в ньому є — твоє,
Тож навіщо продавати
Найдорожче, що в нас є?!

Соловейко.

Зрозумів я, любі друзі:
Без пісень моїх — біда.
Голос мій у лісі, в лузі —
Як для квіточки вода.

Їжачки.

Ми не будем продавати
Гострих голочок своїх.
Ними будемо збирати гриби —
Вистачить на всіх.

Білочка.

Повернусь я в ліс сосновий,
Грибів, ягід насушу.
І в холодний день зимовий
Вас у гості запрошу.

Дятлик.

Як добре, що всі ми повернемось у наш ліс, і знову защебече соловейко, і співатиме свої пісні Весна. А Михайлові Потаповичу ми скажемо, ось що.

Всі ми звірі і звірята,
І пташки, і пташенята —
Діти рідної землі,
І дорослі, і малі.
Тож давайте пам'ятати:
Дуже легко все продати,
Та нелегко повернути
Все, що втрачене, забуте.

Веснянка.

От і добре, що все, повернулось на свої місця. Тож давайте веселитись, співати. Хто хоче розпочати святковий лісовий концерт?

Діти виконують танці і співають пісеньки про звірят.

КІНЕЦЬ

http://doshkolnik.org/arhiv/instsenivki/index_uk.html